

○ Conclusió de la pregària

Pare, mireu-nos amb amor i vós, que sou ple de misericòrdia, perdoneu-nos els pecats; perquè puguem celebrar amb l'esperit renovat la mort i la resurrecció de Jesucrist, el vostre Fill, que amb vós viu i regna pels segles dels segles.

○ “Jo confesso”

○ Confessió i absolució

○ Cant d'aclamació

Victòria! Tu regnaràs.

Oh Creu! Tu ens salvaràs.

*Tu brilles sobre els homes
que busquen la veritat.*

*Oh Creu font d'on rebrolla
l'amor i la llibertat.*

○ Gest de pau i signe penitencial

○ Oració final

Preguem.

Pare Sant, que ens heu renovat segons la imatge del vostre Fill, concediu-nos que, havent rebut el do de la vostra misericòrdia, siguem signe i testimoni del vostre amor davant de tots els homes.

Per Crist, Senyor nostre.

○ Cant de comiat

*Glòria a vós, oh Crist Senyor,
que ens heu donat la vida.*

*Que la Paraula vostra
restí sempre en el nostre cor.*

*Tots hem viscut amb joia
les vostres meravelles.*

*Feu que la nostra història
trobi en vós l'acabament.*

LA “LLUM” DEL PERDÓ

Celebració Comunitària de la Penitència

Quaresma 2013

Parròquies de Torelló

Parròquia de Montserrat de Torelló, 26 de març de 2013

○ Cant d'entrada

*Sempre que m'invocui l'escoltaré,
el salvaré i l'ompliré de glòria,
saciaré el seu desig de llarga vida,
li mostraré la meva salvació.*

*Tu que vius a recer de l'Altíssim
digues al Senyor: Sou el meu Déu en qui confio!*

○ Salutació

Que la gràcia, la misericòrdia i la pau de Jesucrist, mort a la creu per donar-nos vida, sigui amb tots vosaltres.

○ Introducció

Bona nit a tothom!

Durant la Quaresma hem contemplat Jesús de més a prop. L'hem sentit home com nosaltres quan era temptat al desert i ens ha fet germans seus quan era proclamat com a Fill estimat de Déu a la muntanya de la Transfiguració.

Hem escoltat com ens parlava del mal present en la vida i en el món i ens convidava a la conversió. L'hem vist a perdonar i ens convidava a fer-ho amb el fill pròdig de la paràbola i amb el seu diàleg amb la dona adúltera.

Ara, en aquesta setmana santa, a punt de celebrar els dies sants de la seva mort i resurrecció, som aquí per reconèixer junts que som pecadors, per a demanar la conversió i per a rebre el perdó que Ell ens ha guanyat amb la seva creu salvadora. La lectura pausada i l'escolta atenta de la paràbola del fill pròdig ens ha d'ajudar aquest vespre a rebre la llum del perdó en la nostra vida perquè brilli en tot el que fem.

Visquem, doncs, aquesta celebració amb esperit de pregària, preparant els nostres cors per a viure intensament la Pasqua salvadora de Jesús, que és la nostra Pasqua.

○ Conclusió de l'examen

Hem reconegut les nostres foscors, les nostres cegueses.

Renovem ara el nostre desig de ser guarits i d'anar cap a la Llum, que és Crist. Només així podrem repetir com el fill de la paràbola: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu".

Doneu-nos, Senyor, uns ulls nous per poder-vos veure, per saber descobrir les vostres presències.

I pensem que estem cridats no només a deixar-nos il·luminar per Crist, sinó també a ser testimonis de la llum.

Per això, amb cor penedit, resem junts el salm, cantant l'antífona responsorial:

○ Salm responsorial

Sl 33,2-7

R. Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant.

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindré sempre als llavis la seva lloança.
La meva ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiquen el Senyor,
exaltem plegats el seu nom.
He demanat al Senyor que em guiés:
ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum
i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva del perill. R.

○ Parenostre

- Ens falten motius per a l'esforç i l'entrega.
- Fàcilment caiem en el cansament, el conformisme, la rutina.

➤ **Ens envolta la desesperança**

- Passem els dies, però faltats d'escalf, sense creativitat, sense inspiració.
- Ens amaguem darrera entreteniments i diversions, però acabem buits i desil·lusionats.

➤ **I un seguit d'interrogants**

- ¿On queda el meu entusiasme?
- ¿Fins a quin punt em sento conformista?
- ¿Quant temps em passo mirant enrere?
- ¿Em deixo dominar per la crítica destructiva?

LA FALTA D'AMOR

L'amor és la llum dels nostres ulls i el foc del nostre cor. I és la mesura de la nostra visió.

Si vols saber com estan els teus ulls, mira com està el teu cor.

➤ **L'amor és la foguera de la nostra vida. Pot brillar de moltes maneres i amb molts matisos**

- Examinem la nostra comprensió i tolerància;
 - la nostra paciència i perdó;
 - el nostre servei i ajuda;
 - el nostre respecte i acostament;
 - la nostra disponibilitat i generositat;
 - la nostra col·laboració i amistat;
 - la nostra comprensió i comunió.
- Mirem també el nostre individualisme;
 - el nostre ressentiment;
 - la nostra enveja i rivalitat;
 - la nostra insolidaritat;
 - els nostres prejudicis i crítiques;
 - la nostra comoditat;
 - tots els nostres distanciaments envers els altres.

○ **Oració**

Preguem.

Assistiu i protegiu sempre, Senyor, aquesta família vostra que ha posat només en Vós la seva esperança, perquè, alliberada del pecat, es mantingui sempre fidel a la vida nova del baptisme i així arribi a la vida eterna.

Per Crist Senyor nostre.

○ **Lectura de l'Evangeli**

Lc 15,1-3.11-32

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.»

Jesús els proposà aquesta paràbola:

«Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: “Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.” Ell els repartí els seus béns.

Pocs dies després, el més jove arreplegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta.

Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava.

Llavors reflexionà dintre seu: “Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors.” I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà.

El seu fill li digué: “Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu.”

Però el pare digué als criats: “Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l’hem trobat.”

I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s’acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: “Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d’haver-lo trobat amb bona salut, ha fet matar el vedell gras.”

El germà gran s’indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava.

Però ell li respongué: “He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m’has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras?”

El pare li contestà: “Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d’alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l’hem trobat.”»

○ Pistes per a un examen de consciència

LES NOSTRES FOSCORS

La nit s’allarga massa en la nostra vida.

Els ulls del nostre cor tenen grans cataractes.

Necessitem veure-hi. Necessitem la llum per saber conèixer millor Déu i la seva misericòrdia.

Reconeguem algunes de les nostres fosques.

LA FALTA DE FE

Cal que reconeguem, amb sinceritat, la nostra falta de fe, o potser millor, la nostra fe sovint adormida en algun racó de dins nostre.

➤ No veiem bé Déu

- No confiem prou en Ell.
- Ens aclaparen els dubtes i les pors.
- No acabem de reconèixer que Déu és Pare, que alimenta la nostra vida, que ens mira amb un amor apassionat, que ens porta a les palmes de les mans.

➤ No coneixem bé Crist

- Empetitim el seu misteri.
- Dubtem de la seva presència de ressuscitat.
- No descobrim ni valorem prou la seva paraula, els seus signes i els seus sagraments.

➤ Som miops o cecs per saber veure els germans

- Ens fixem més en les aparences que en el cor.
- Ens deixem portar per prejudicis, simpaties o antipaties.
- I, sobretot, no descobrim en ells la presència de Crist.

➤ També som incapaços de conèixer-nos i valorar-nos

- No som conscients dels nostres errors i dels nostres esclavatges; fàcilment ens justifiquem.
- Tampoc no apreciem prou les nostres qualitats i ens passem la vida envejant els altres, perquè valorem més el que ens falta que el que tenim.

LA FALTA D’ESPERANÇA

Péguy parla de l’esperança amb aquestes paraules: “La meua petita esperança és aquella que es lleva cada matí, i fa la seva pregària amb un esguard nou, i diu bon dia al pobre i a l’orfe”.

➤ El desencís forma part de la nostra nit

- Vivim en un món gris i desconfiat.
- Patim una forta pèrdua de valors i se’ns apaguen els ideals.